

DIT ZAL IK TER HARTE NEMEN

“Dit zal ik mij ter harte nemen, daarom zal ik hopen.”—Klaagliederen 3:21

Lees verder: Psalm 73:1-28.

In het noorden gebeurde in een van de kolenmijnen een betreurenswaardig ongeluk. Er waren beneden nogal wat mijnwerkers toen de mijn instortte; de schacht was daardoor helemaal geblokkeerd. Degenen die beneden waren, zaten samen in het donker en zongen en baden. Ze verzamelden zich op de plek waar ze de laatste restjes lucht konden inademen. Daar zaten en zongen ze toen de lichten uitgingen, want er was niet genoeg zuurstof meer voor de vlam. Het was volkomen donker. Toen zei iemand dat hij gehoord had dat er een verbinding moest zijn tussen de mijn waar zij zaten en een oude mijn waar ze jaren geleden in gewerkt hadden. Hij zei dat er een lage tunnel liep waar ze kruipend doorheen konden als ze op hun buik gingen liggen. Hij ging als eerste kijken. Het tunneltje was erg lang, maar hij kwam erdoorheen, en uiteindelijk zagen ze licht: ze stonden op de bodem van de andere mijn. Hun levens waren gered. Als mijn weg naar Christus, als heilige, geblokkeerd wordt, als ik niet recht omhoog kan kijken door de schacht om het licht van mijn Vader daarboven te zien, is er nog een andere, oude weg, een open weg waar zondaren doorheen kunnen, waar arme dieven en hoeren doorheen kunnen. Kom, ik kruip met u mee, laag en nederig, plat op de grond. Ik kruip mee tot ik mijn Vader zie en roep: Vader, ik ben het niet waard Uw zoon genoemd te worden; maak mij als een van Uw dienaren, als ik maar dicht bij U in Uw huis mag wonen. In uw allerslechtste toestand kunt u nog steeds komen als zondaar. *“Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken”* (1 Timotheüs 1:15). Houd dit in gedachten en u zult hoop hebben.

Ter overdenking

De gelovige die valt, moet zich weer bekeren en de eerste werken die hij verlaten heeft opnieuw doen (Openbaring 2:4-5). Dat was de weg terug voor Jona, uit de diepte van de zee naar het land van de levenden (Jona 2:6-10).

Preek 654, 15 oktober 1865

